

چشم‌انداز مدیریت
شماره ۳۰ - بهار ۱۳۸۸
صفحه ۲۰۰ - ۱۸۱

فرایند شکل‌گیری دولت الکترونیکی و راهبردهای آینده نگاری در ایران

*احمد سوداری

چکیده

دولت الکترونیکی به عنوان یک اصطلاح عبارت است از استفاده از فناوری اطلاعات به ویژه اینترنت در ارایه و خدمات عمومی با سهولت بیشتر مشتری بسند تر با صرفه تر و در مجموع به طریقی متفاوت تر و بهتر. دولت الکترونیکی را در تعریفی وسیع تر می‌توان قبول هر نوع فناوری اطلاعاتی و ارتباطی از جانب دولت تعریف کرد. بدون تردید، یکی از مهمترین مقولات در جامعه اطلاعاتی مسئله دولت الکترونیکی به معنای فراهم کردن شرایطی است که دولت‌ها بتوانند خدمات خود را به صورت شبانه روزی و در تمام ایام هفته به شهروندان ارائه کنند. در بسیاری از کشورها توجه به مفهوم دولت الکترونیکی و استقرار آن اهمیت ویژه‌ای پیدا کرده است. دولت‌ها این مفهوم را تلاشی برای مدرنیزه کردن یا اصلاح و باز مهندسی دولت می‌دانند. البته ایجاد دولت الکترونیکی مستلزم تغییراتی اساسی است که چالش‌های جدی با خود به همراه می‌آورد.

در این مقاله تحقیقاتی با بررسی وضعیت دولت الکترونیکی در کشور، شکاف موجود برای تحقق اهداف تعیین شده تبیین می‌شود؛ سپس به مؤلفه‌های مدل مفهومی، زیرساخت‌های فیزیکی و ارتباطی پرداخته می‌شود و با توجه به توانایی و قابلیت‌های دستگاه‌های دولتی در زمینه آینده‌نگاری در ترمیم این خلاً، توصیه‌ها و پیشنهادهای لازم مطرح خواهد شد.

کلید واژه‌ها: دولت الکترونیکی، معماری الکترونیکی، شبکه الکترونیکی دولت، اداره الکترونیکی، آینده‌نگاری، جامعه الکترونیکی.

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۴/۱۰ تاریخ پذیرش مقاله: ۸۷/۱۰/۱۷

* استادیار دانشکده علوم انسانی، گروه مدیریت بازرگانی، دانشگاه شاهد (نویسنده مسئول).

Email: Nehad115@yahoo.com

مقدمه

یکی از مهم‌ترین فرصت‌هایی که فن آوری‌های نوین پیش روی جوامع قرار داده است، امکان مهندسی مجدد معماری دولت است. استفاده از مهندسی مجدد معماری دولت و سایر امکانات در فرایند حکمرانی، موجب پیدایش واقعیتی به نام «دولت الکترونیکی» شده است. بنابراین از لحاظ مفهومی، دولت الکترونیکی عاملی برای بهبود اساسی عملکرد دولت به صورت جهش به یک سطح جدید عملکرد، نه بهبود تدریجی عملکرد است. همچنین از جنبه تعاملات بخش‌های مختلف کشور با یکدیگر نیز می‌توان دولت الکترونیکی را در سه دسته اصلی تقسیم‌بندی کرد:

۱. ارتباط دولت با دولت (G_2G) که شامل ارتباط درونی سازمان‌ها، ارتباط سازمان‌های دولتی با یکدیگر و ارتباط بین دولت‌ها می‌شود.

۲. ارتباط سازمان‌های دولتی با مردم (G_2C) که شامل ارتباط دولت (کلیه دستگاه‌های وابسته به آن) با مصرف‌کنندگان خدمات در بخش غیرتجاری (مردم) است.

۳. ارتباط سازمان‌های دولتی با بخش تجاری (G_2B) که شامل ارتباط دولت با بخش تجارت (تولید و خدمات) است.

گرچه تمامی این اجزای وجوده مشترک فراوانی دارند؛ هدف و موضوعات کلیدی آن‌ها متفاوت است.

تعاریف دولت الکترونیکی

- دولت الکترونیکی، به معنای تحويل و دریافت خدمات و تبادل اطلاعات به دو صورت درون سازمانی (دولتی) و یا برون سازمانی (فرادر دولتی) می‌باشد که با بهره گیری از ابزارهای مختلف فنی انجام می‌گیرد و به صورت ارتباط و تاثیر دو سویه میان دولت با شهروندان، سازمان‌های غیر انتفاعی، بازارگانان، کارمندان و خود دولت دیده می‌شود.

- دولت الکترونیک ، به استفاده نمایندگی های دولت از تکنولوژی های اطلاعاتی همچون شبکه های وسیع منطقه ای ، اینترنت ، محاسبات متفرق ک برمی گردد که توانایی ارتباط با شهروندان ، کسب و کارها و دیگر بازوهای دولت را دارد.
- دولت الکترونیک ، به معنای بهینه سازی مستمر ارائه خدمات و حکومت گری از طریق تغییر شکل روابط داخلی و خارجی ، توسط فناوری ، اینترنت و رسانه های تازه است.
- دولت الکترونیک ، در واقع بکارگیری اطلاعات برای طراحی مجدد فرآیندهای کاری به منظور ارائه خدمات دولتی به صورت بهینه و همچنین تسهیل تعامل مردم با دولت است.
- دولت الکترونیک ، وظیفه انتقال اطلاعات و تحويل خدمات متتنوع و دارای درجات مختلفی از پیچیدگی و یکپارچگی را بر عهده دارد.
اگر چه یک تعریف کامل از دولت الکترونیک وجود ندارد ، اما بعضی از ویژگی های آن به این موضوع اشاره می کنند که دولت الکترونیک به طور بالقوه ای سعی در قطع مرزهای جغرافیایی ، سازمانی و رشته ای دارد [۲۰ و ۲۱].

دلایل شکل‌گیری دولت الکترونیکی

گرایش دولت‌ها به استقرار دولت الکترونیکی از اواخر قرن بیستم به بعد، در حال افزایش است. این گرایش جهانی به استقرار دولت الکترونیکی و ضرورت آن را از چند جنبه می‌توان مورد توجه قرار داد: به کارگیری فناوری اطلاعات در بخش دولتی [۲۰]، نسل جوان دیجیتال، کاربرد تجارت الکترونیکی در بخش خصوصی [۱۲]، بحران اعتماد به دولت، تغییر انتظارات شهروندان از دولت (ککبدس، ۲۰۰۳)؛ تداوم اصلاحات در بخش عمومی [۲۰]، صرفه‌جویی در هزینه‌ها. افراد مختلف دلایل متعددی برای شکل‌گیری دولت الکترونیکی توسط بر شمرده‌اند؛ اما در یک

تقسیم‌بندی کلی، آن‌ها را در سه دسته بحران در بخش دولتی، پدیدار شدن ایدئولوژی نولیرالیسم و خواست قدرت سیاسی می‌توان قرارداد [۱۰ و ۱۴].

جدول ۱. دلایل و ضرورت‌های شکل‌گیری دولت الکترونیکی [۱۰]

ردیف	عامل	ویژگی‌های عمده
۱	بحران در بخش دولتی	- افزایش نقش دولت‌ها در عرضه خدمات؛ - ناتوانی دولت‌ها در برآوردن نیازهای انبوه شهر وندان؛ - تخصیص مبالغ کلان هزینه‌های عمومی به بخش عمومی و افزایش قابل تحمل آنها؛ - وجود و گسترش موارد متعدد اسراف، اتلاف و سوء مدیریت؛ - احیای دوباره ایدئولوژی لیبرالیسم (نولیرالیسم)؛ - القای ناکارآمدی دولت در بخش خدمات دولتی؛ - الزام به جایگزینی مؤسسات خصوصی با سازمان‌های دولتی؛ - بکارگیری دولت برای کمک به عملکرد کاراتر بازارها؛ - تأکید بر سازماندهی و مدیریت مجدد بخش دولتی؛ - افزایش درخواست عمومی برای اصلاحات دولتی؛ - گسترش نقش سیاست‌مداران و مدیران دولتی برای انجام تغییرات؛ - پشتیبانی سرمایه‌داران ملی و جهانی از اطلاعات؛ - افزایش کارکرد سازمان‌های بین‌المللی و جهانی در پیشبرد برنامه‌های تغییر؛
۲	پدیدار شدن ایدئولوژی نولیرالیسم	- افزایش در خواست قدرت سیاسی
۳	دولت - شهر وندان	دولت - کارکنان
	دولت - بخش تجاری	دولت - دولت
	دولت - مهاجرین	دولت - دولت

دولت الکترونیکی با اقسام گوناگون جامعه، از جمله شهر وندان، بخش تجاری، کارکنان دولت، سازمان‌های دولتی و مهاجرین سروکار دارد و به آن‌ها خدمات عرضه می‌کند [۲۱]. در جدول شماره ۲ و ۳، کارکردها و نحوه تعاملات مؤلفه‌های دولت الکترونیکی بیان شده است. [۳]

جدول ۲. مفهوم کارکرده مؤلفه‌های دولت الکترونیکی

مفهوم کارکرده	مؤلفه
همه امور و تبادلات خدماتی و اطلاعاتی میان دولت و شهر وندان	دولت - شهر وندان
تمام امور و تبادلات خدماتی و اطلاعاتی میان دولت و مشاغل	دولت - بخش تجاری
همه امور و مبادلات اطلاعاتی و خدماتی میان دولت و ساختارهای بزرگ	دولت - کارکنان
کلیه امور و تبادلات اطلاعات و خدماتی میان دولت و سایر سازمان‌های دولتی	دولت - دولت
امور مربوط به مبادله اطلاعات میان دولت و مهاجرین	دولت - مهاجرین

جدول ۳. نحوه ارتباط مؤلفه‌های دولت الکترونیکی با یکدیگر ۲۱

از	به	دولت	بخش تجاری	شهروندان	کارکنان
دولت	همانگی	مناقصات	قوانین	مقررات	
بخش تجاری	سیستم تدارکات	تجارت الکترونیکی	تجارت الکترونیکی	تبدیل اطلاعات	
شهروندان	اظهارنامه	مقایسه	بازار حراجی	غیر مجاز	
کارکنان	استعلام وضعیت	درخواست	غیر مجاز	تبدیل اطلاعات	
	پرسنلی	مرخصی			

کانون عمل دولت الکترونیکی: بهبود فرآیندها، تعامل با شهروندان و برقراری تعاملات بیرونی، کانون‌های اصلی دولت الکترونیکی هستند.

۱. بهبود فرایندها (اداره الکترونیکی)

بهره‌گیری از تجهیزات الکترونیکی با هدف خودکارسازی فرایندها، از جمله اقدامات ضروری در دولت الکترونیکی است. ابتکار عمل دولت الکترونیکی درون این مجموعه به بهبود امور درونی بخش دولتی در موارد زیر منجر می‌شود:

۱. کاهش هزینه‌های فرایند: افزایش نرخ ستاده بهداده (کارایی) از طریق کاهش هزینه‌های مالی و زمانی؛

۲. مدیریت عملکرد فرایند، شامل برنامه‌ریزی، نظارت و کنترل عملکرد منابع انسانی و مالی؛

۳. برقراری روابط راهبردی در درون دولت؛ برقراری ارتباط میان مؤسسات، سطوح مختلف دولت و مراکز ذخیره کننده اطلاعات دولت؛

۴. توانمندسازی: انتقال قدرت، اختیارات و منابع از حالت فعلی فرایندها و حالات

جدید آنها [۱۴]

۲. ارتباط با شهروندان (شهروندان الکترونیکی و خدمات الکترونیکی)

کانون دوم دولت الکترونیکی، روابط میان دولت و شهروندان را دربرمی گیرد. امروزه شهروندان از دولت انتظار دارند تا برای بهبود خدمات، کاهش اتلاف وقت اریاب رجوع برای دریافت خدمات بهبود دسترسی شهروندان به اطلاعات و پاسخ به نیازهای در حال تحول آنها اقدام نماید.

۳. برقراری روابط بیرونی (جامعه الکترونیکی)

برقراری روابط بیرونی، به روابط میان مؤسسه‌های عمومی و سایر نهادها و شرکت‌های بخش خصوصی، سازمان‌های مردمی و غیرانتفاعی و نیز روابط میان نهادهای جامعه مدنی اشاره می‌کند. برقراری روابط بیرونی موارد زیر را در بر می‌گیرد: بهبود تعامل میان دولت و بخش تجاری و عرضه خدمات مناسب و با کیفیت بهتر؛ توسعه قابلیت‌های جامعه، از جمله قابلیت‌های اقتصادی و اجتماعی؛ تقویت روابط نهادی؛ همچون رابطه دولت با نهادهای بین‌المللی و سازمان‌های

جامعه مدنی [۱۴]

مزایای دولت الکترونیکی

ذی‌نفعان دولت الکترونیکی را طیف وسیعی تشکیل می‌دهند که در یک دسته‌بندی کلی، آنها را در پنج گروه می‌توان قرار داد بخش تجاری؛ شهروندان؛ دولت، کارکنان و مهاجرین. که در جدول ۴، آمده است.

جدول ۴. مزایای دولت الکترونیکی برای مؤلفه‌های مختلف

ردیف	طبقه	مزایا
۱	بخش تجاری	<ul style="list-style-type: none"> - افزایش مشارکت و همکاری؛ - تدارکات سریعتر، کم‌هزینه‌تر و مطمئن‌تر؛ - سادگی نقل و انتقال پول و مدیریت صحیح منابع مالی؛ - آسانی ارتباطات میان دست‌اندرکاران داد و ستد در بخش دولتی و خصوصی؛ - ایجاد بستر مناسب برای تجارت الکترونیکی؛ - کاهش هزینه‌های بخش خصوصی و درنتیجه رشد اقتصادی جامعه.

<ul style="list-style-type: none"> - افزایش کیفیت خدمات دولتی؛ - بهبود وضعیت شهروندان بهدلیل توزیع مناسب خدمات دولتی؛ - تمکن خدمات دولتی بر نیازهای شهروندان؛ - افزایش تنوع در خدمات دولتی؛ - امکان عرضه خدمات برای گروهای خاص؛ - امکان عرضه خدمات مستقیم و بی واسطه به شهروندان؛ - کاهش هزینه‌های خدمات دولتی برای شهروندان؛ - افزایش در سرعت عرضه خدمات دولتی؛ - کاهش هزینه‌های دولت؛ - افزایش انعطاف‌پذیری ساختار دولت و تطبیق بهنگام تغییرات؛ - کاهش تخلفات و فساد اداری؛ - افزایش مشارکت مردمی؛ - افزایش شفافیت در بدنۀ دولت؛ - کاهش تمکن‌زدایی؛ - تقویت پایه‌های دموکراسی؛ - اصلاح بوروکراسی اداری و دولتی؛ - افزایش قدرت پاسخ‌گویی دولت؛ - تسهیل فعالیت‌های پرسنلی؛ - بهینه سازی ارتباطات میان شهروندان و سازمان‌های دولتی؛ - افزایش میزان آگاهی و دانش کارمندان. 	۲	<ul style="list-style-type: none"> - شهروندان
<ul style="list-style-type: none"> - افزایش شفافیت در بدنۀ دولت؛ - کاهش تمکن‌زدایی؛ - تقویت پایه‌های دموکراسی؛ - اصلاح بوروکراسی اداری و دولتی؛ - افزایش قدرت پاسخ‌گویی دولت؛ - تسهیل فعالیت‌های پرسنلی؛ 	۳	<ul style="list-style-type: none"> - دولت
<ul style="list-style-type: none"> - بهینه سازی ارتباطات میان شهروندان و سازمان‌های دولتی؛ - افزایش میزان آگاهی و دانش کارمندان. 	۴	<ul style="list-style-type: none"> - کارکنان
<ul style="list-style-type: none"> - کسب اطلاعات درباره مسائل اجتماعی، فرهنگی و سیاسی؛ - افزایش آسانی ارتباط با دولت‌های خودی و بیگانه. 	۵	<ul style="list-style-type: none"> - مهاجرین سایر - کشورها

جایگاه دولت الکترونیکی در مدل توسعه ICT ملی در ایران

در دهۀ آینده، فناوری ارتباطات و رسانه‌های جدید مبتنی بر وب، ۷۰٪ سهم رشد ناچالص ملی کشورها را به خود اختصاص خواهد داد [۴]. در سطح ملی و بین‌المللی، مولفه‌های مختلفی برای توسعه ICT ملی مطرح شده و مورد استفاده قرار گرفته است. با مطالعه تجربه‌های جهانی و بررسی اجمالی وضعیت ایران که با همکاری چند مؤسسه معتبر بین‌المللی، از جمله اتحادیه جهانی ارتباطات (ITU)، سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD)، سازمان آموزشی و علمی و فرهنگی ملل متحد (UNESCO) به عنوان مولفه‌های توسعه (ICT) ملی برای کشورهای در حال توسعه، مورد توجه قرار گرفته است [۱۸].

مؤلفه‌های فوق عبارتند از:

- ۱) توسعه زیرساخت، شامل ایجاد شبکه ارتباطی مناسب برای پشتیانی دسترسی؛
  - ۲) توسعه منابع انسانی، شامل آموزش و تربیت متخصصان، مهارت‌های فنی و قابلیت‌های کارآفرینی؛^{۳)} توسعه سیاست‌ها، شامل تدوین و توسعه سیاست‌های شفاف و جامع، چارچوب قانونی و نهادهای نظارتی؛^{۴)} توسعه محظوا و کاربرد، شامل توسعه کاربردهای بخشی و فرابخشی میان دولت الکترونیکی؛^{۵)} توسعه نهادها؛ شامل تأمین مالی و اعتباری، حقوق مالکیت معنوی، نظام مالیاتی عادلانه و ...
  - ۶) با الگو گرفتن از مدل بالا و بررسی اجمالی وضعیت کشور، مؤلفه‌های توسعه ICT ملی ایران در قالب چهار زیرسیستم به شرح ذیل تعیین شده است[۱۸].
- زیرسیستم توسعه راهبردها و سیاست‌ها: زیرسیستم توسعه کاربردها، شامل کاربردهای فناوری اطلاعات و ارتباطات (دولت اقتصاد الکترونیکی، فرآگیری الکترونیکی، بهداشت الکترونیکی، خدمات کاربردی مخابرات و پست، توسعه صادرات و ...);
- زیرسیستم توسعه پشتیانی ICT ملی، شامل زیرسیستم پشتیانی سخت (زیرساخت مخابرات و ارتباطات، سخت‌افزار) و زیرسیستم توسعه پشتیانی نرم (نهادها، منابع انسانی، محیط حقوقی، منابع مالی، نرم‌افزار)؛
- زیرسیستم مدیریت و نظارت توسعه ICT ملی.

وضعیت موجود دولت الکترونیکی در ایران جهت تعیین شکاف

در کشور ما چندین سال است که فعالیت‌های مربوط به دولت الکترونیکی شروع شده است؛ ولی با گستردگی انتشار آن، در عمل هنوز به توفیق چشمگیری دست نیافته است. وجود بیش از ۳۰ سند، برنامه راهبردی و برنامه‌های خاص منطقه‌ای در بخش فناوری اطلاعات کشور که بطور خاص مربوط به دولت الکترونیکی است.

شامل: سند راهبردی دولت الکترونیکی؛ مصوبه هیأت محترم وزیران سند فرابخشی (ویژه) بهینه‌سازی تشکیلات دولت و ایجاد دولت الکترونیکی در اجرای بند (ز) ماده ۱۵۵ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۳.

مورد دوم، آخرین سند نوشته شده در زمینه دولت الکترونیکی است. در این سند نیز مواردی ذکر شده است که از کمبود مطالعات آکادمیک لازم برای تهیه سند نشان دارد. برای مثال به این موارد می‌توان اشاره کرد: کاهش ۲۰٪ از پست‌های مدیریتی در بخش ICT کشور؛ لزوم تحقق برنامه پنج ساله در کشور در گروه فرهنگ‌سازی، مدیریت، شبکه‌سازی و ارتقای ارتباطات و رفع ابهامات مدیران بخش‌های خصوصی و دولتی و ضرورت فن آوری اطلاعات. در اینجا آماری مربوط به مطالعه تطبیقی وضعیت موجود شاخص‌های دولت الکترونیکی در ایران و اهداف برنامه پنج ساله چهارم عرضه می‌شود که در جدول شماره ۵، ارائه شده است.

جدول شماره ۵. مقایسه وضعیت موجود برخی شاخص‌های دولت الکترونیکی با وضعیت تطبیقی [۱۹]

				شاخص	
				ایران	واحد
دستگاههای دولتی، جمهوری، وزارت‌خانه‌ها و سازمان‌های با سیستم‌های عمومی مکانیزه یکپارچه		۵	درصد	سایر کشورها	دستگاههای دولتی،
کانادا ۶۰	آمریکا ۶۰	آلمان ۴۰	فرانسه ۴۰	سوئیڈ ۴۰	جمهوری، وزارت‌خانه‌ها و سازمان‌های با سیستم‌های اختصاصی مکانیزه یکپارچه
				۱	

شاخص						
ساير کشورها			ايران		واحد	
دستگاه‌های دولتی، حکومتی، وزارتخانه‌ها و سازمان‌های دارای وب سایت اینترنتی استاندارد	ترکیه (۱۰۰ ملی) ۰ (محالی)	مصر (۳۷ ملی)	مجرستان (۱۰۰ ملی)	آلمان (۵۱/۲)	کانادا (۵۲)	آمریکا (۵۲)
خدمات دولت	۲۰	درصد	۳/۵	۴۱/۱	۳۵/۵	۳۵/۵
الکترونیکی عرضه شده از طریق شبکه	صفر	درصد	۶۰	۱۶ خ ب	۱۷ خ ب	۳۱ خ ب
استفاده از خدمات	۲	درصد	۱۱ خ ب	۱۶ خ ب	۱۷ خ ب	۴۶ خ ب
الکترونیکی (حرف «خ» به جای «ب» خانوار و «ب» به جای بنگاه به کار رفته است).	انگلیس	درصد	۶۰	۴۳ ب	۴۵ ب	۵۷ ب
	ایتالیا		۳۵/۵	۳۵/۵	۳۵/۵	۳۵/۵

جدول شماره ۶. اهداف کمی توسعه دولت (حکومت) الکترونیکی در ایران در برنامه پنج ساله چهارم [۱۷]

شاخص						
۸۸	۸۷	۸۶	۸۵	۸۴	سال	واحد
پایه						
دستگاه‌های دولتی، حکومتی، وزارتخانه‌ها و سازمان‌های با سیستم‌های عمومی مکانیزه یکپارچه	۶۰	۴۹	۳۸	۲۷	۱۶	۵
دستگاه‌های دولتی، حکومتی، وزارتخانه‌ها و سازمان‌های با سیستم‌های اختصاصی مکانیزه یکپارچه	۲۰	۱۷	۱۳	۹	۵	۱
دستگاه‌های دولتی، حکومتی، وزارتخانه‌ها و سازمان‌های با وب سایت اینترنتی استاندارد	۱۰۰	۸۴	۶۸	۵۲	۳۶	۲۰
دمات دولتی الکترونیکی عرضه شده از طریق شبکه	۱۵	۱۲	۹	۶	۳	-
دستگاه‌های دولتی مجهز به خدمات الکترونیکی تعاملی	۲۰	۱۷	۱۳	۹	۵	-
استفاده از خدمات الکترونیکی	۲۰	۱۵	۱۱	۷	۴	۲

جدول شماره ۶، اهداف برنامه پنج ساله چهارم را برای پر کردن خلاًف آوری نشان می‌دهد. بدیهی است با توجه به پیشرو بودن کشورهای توسعه یافته، حتی با اجرای موفق برنامه چهارم، هیچ‌گاه این خلاًف آوری مرتفع نخواهد شد.

مصوبه طرح پیاده‌سازی دولت الکترونیکی، در تاریخ ۱۳۸۱ به تأیید شورای عالی اداری رسید و بر این اساس، طرح تحقق دولت الکترونیکی نه حوزه کاری دارد، که در جدول شماره ۷، آمده است^[۵].

جدول شماره ۷. حوزه‌های کاری و تشریح جزئیات طرح راهبردهای دولت الکترونیکی ایران [۵]

ردیف	فعالیت‌های فرعی	دستگاه مسئول	دستگاه همکار
	مدیریت شبکه (Network Management) قانون و مقررات		
۱	امنیت (Security) محنتای (Content) دولت (VPN)	ریاست جمهوری	تولید اطلاعات به هنگام و عرضه به نظام تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری مدیریت کلان
۲	شبکه مجازی کشور	کلیه دستگاهها	بودجه‌بندی
۳	خودکارسازی نظام برنامه‌ریزی	سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور	مبادله موافق نامه‌ها تحصیص اعتبار
۴	خودکارسازی نظام درآمد (خزانهداری)	کلیه دستگاهها (معاونت پشتیبانی) کلیه دستگاهها سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی / وزارت امور اقتصادی و دارایی بانکها / وزارت بازار گانی استانداری‌ها / شهرداری‌ها	گزارش هزینه بررسی عملکرد حسابداری سیستم خزانه
۵	راهنمایی ، رانندگی و اجراییات	سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و کلیه دستگاه‌های شهریاری	راهنمایی و رانندگی در عرضه خدمات به هنگام به مردم
	ایجاد وب		تهیه فرم‌های الکترونیکی دستگاه‌های دولتی و عرضه بانک‌های اطلاعاتی خدمات بانک‌های اطلاعات عمليات خدمات دولتی به مردم (...)

ردیف	فعالیت‌های فرعی	دستگاه مسئول	دستگاه همکار
	سیستم مناقصه‌گذاری الکترونیکی برای کلیه مناقصه‌ها و مزايدة‌های دولتی	وزارت امور اقتصادی و دارایی / عالی اطلاع‌رسانی / کلیه دولتی	وزارت فرهنگ و ارشاد/ سازمان میراث و برنامه‌ریزی / دیرخانه شورای اسلامی / عالی اطلاع‌رسانی / کلیه دولتی
	نهادهای مدیریت محیط دیجیتال در سطح ملی	دانشگاه‌های اجرایی کشور	وزارت خانه‌های دادگستری/فرهنگ و ارشاد اسلامی / عالی اطلاع‌رسانی / فناوری / بازرگانی / اقتصاد و دارایی / پ.ت.ت/ نیروی انتظامی
۶	قانون مالکیت معنوی در محیط الکترونیک نظام ملی تأیید هویت (CA&PKI) و امضای الکترونیکی و نهاد مدیریت کلان آن	قانون جرایم در محیط علوم تحقیقات و فناوری / بازرگانی / اقتصاد و دارایی / پ.ت.ت/ نیروی انتظامی	دانشگاه‌های اجرایی کشور
	قانون حفظ و صیانت از حریم شخصی افراد در محیط دیجیتال		
۷	ایجاد زیر ساخت های اطلاعات ملی ایران (IR-NII) برای تأمین امنیت اطلاعات رسانی و ترافیکی	ایجاد خانه داوری مراقبات رایانه‌ای	ایجاد زیر ساخت های اطلاعات ملی ایران (IR-NII) برای تأمین امنیت اطلاعات رسانی و ترافیکی

ردیف	فعالیت‌های فرعی	دستگاه مسئول	دستگاه همکار
	شاهراههای اطلاعاتی مناسب	مخابرات ایران و استانها و بازتاب اینترنت اسلامی	وزارت کشور / وزارت اطلاعات / مناطق آزاد
۸	ایجاد درگاه دولتی و فرآیند برخوبی	ایجاد نظام پیوند پایگاه‌های وب سازمان مدیریت و اسناد	دستگاه‌های دولتی و فرآیند برخوبی
۹	طرح جامع ICT	تدوین طرح جامع ICT ملی / دیرخانه شورای عالی اطلاع‌رسانی	کلیه دستگاه‌ها و بخش‌های اجرایی کشور / سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

فرآیند آینده نگاری در پیشبرد ابتکار عمل دولت الکترونیکی در ایران

طبق تعریف «گویگان»، آینده‌نگاری «فرآیندی نظاممند، مشارکتی و گردآورنده آینده است که چشم‌اندازی میان‌مدت تا بلندمدت را با هدف اتخاذ تصمیمات روزآمد و بسیج اقدامات مشترک بنا می‌کند. آینده‌نگاری همچون فعالیت‌ای مشارکتی در نظر گرفته شود و از هوش جمعی آینده نگر برای تهیه چشم‌انداز میان‌مدت تا بلند مدت استفاده شود که به‌طور نظاممند به آینده علوم، اقتصاد و جامعه می‌پردازد و با پشتیبانی از تصمیم‌گیری‌های کنونی و ایجاد تحرک در آن با اتحاد نیروها، آینده مطلوب تحقق یابد [۶].

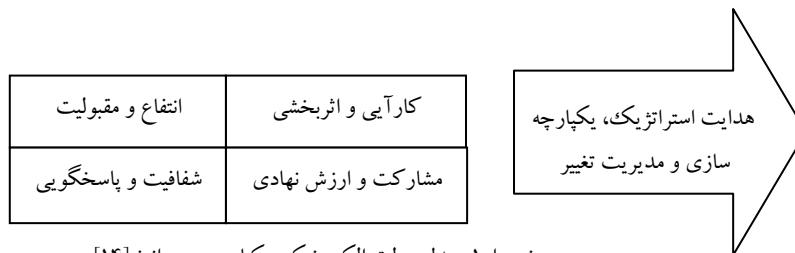
واژهٔ پیش‌بینی foresight برخورد فعل، پویا و پیش‌دانسته با آینده را نشان می‌دهد. آینده‌نگری، بیان‌گر طیف وسیعی از رویکردهایی است که باعث بهبود فرآیند تصمیم‌گیری می‌شوند [۷]، رویکردهایی که تفکر در مورد آینده بلندمدت را همراه دارند و بهمان میزان هم به فرآیند تصمیم‌گیری استراتژیک و برآوردهای هوشمندانه توجه دارند. آینده‌نگاری دانشی بین رشته‌ای یا چند رشته‌ای است.

وقتی یک خدمت جدید با ویژگی‌های خوب آن به دولت الکترونیکی افزوده می‌شود، ظهور فن‌آوری نیز بر وسعت آن می‌افزاید. چون دولت الکترونیکی انواع خدمات را برای کاربران عمومی با قابلیت‌های مختلف عرضه کرده است و با پیامدهای مختلفی در تدارک این خدمات رو به رو شده است. [۸]. با توجه به موارد بیان شده در مطالعات مربوط به دولت الکترونیکی در ایران، موارد ذیل پیشنهاد می‌شود:

با توجه به رتبه پایین ایران در میان کشورهای پیاده‌کننده دولت الکترونیکی، امکان اقتباس این فعالیت از سایر کشورهای پیشرفته وجود دارد بسیاری از دولت‌ها در زیرساخت دولت الکترونیکی، فرهنگ سازمانی، در ک عمومی و منابعی که برای تبدیل دامنه دولت الکترونیکی لازم است، با کمبودهایی مواجه هستند [۸]. بنابراین استفاده از روش مبنای مقایسه، در صورتی که بستر دولت الکترونیکی دو دولت یکسان نباشد به نتایج اشتباہی منجر خواهد شد [۹]. برای مثال، دولت محلی نوآوری در زمینه مرکز فن‌آوری اطلاعات، از سازمان‌های عمومی و سیاست حاکم بر آن‌ها متأثر می‌شود و کنترل زیادی از سوی محیط خارجی و اختیارات اداری مربوط بر آن وارد می‌شود [۱۰]. نتایج مطالعات هولدن و موریس نشانگر [۱۳] پنج مانع زیر بر سر راه اقتباس دولت الکترونیکی است: الف- کمبود فناوری یا کارمندان وب‌شناس؛ ب. کمبود منابع مالی؛ ج. کمبود تکنولوژی یا خبرگان وب؛ د. پیامدهای ناشی از امنیت و نیاز به نگام سازی فن‌آوری اطلاعات پیشنهاد می‌شود؛ ه- برای ترسیم عینیت‌های چشم‌انداز آینده کشور، مرکز ملی آینده‌نگاری در ایران ایجاد شود و خروجی فعالیت آینده‌نگاری آنها، می‌تواند دقیق‌تر از چشم‌انداز کشور و تعیین افق‌های فن‌آوری و نقشهٔ جامع فناوری کشور را تصویر نماید.

فرایند پیشنهادی برای آینده‌نگاری دولت الکترونیکی در ایران

ملاحظه مطالب بالا، نشان می‌دهد که دیدگاه مشترکی در زمینه ایجاد یا عدم ایجاد دولت الکترونیکی و نحوه اجرای آن در میان سیاست‌گذاران ما وجود ندارد. همچنین دو ویژگی اصلی دولت الکترونیکی «یکپارچگی» و «متوازن» بودن آن است.

مراحل آینده‌نگاری دولت الکترونیکی مطابق جدول شماره ۸ ، در دو گام «شناخت» و «انتخاب»، پیشنهاد می‌شود.

جدول شماره ۸. مراحل پیشنهادی آینده‌نگاری در حوزه دولت الکترونیکی

مرحله	اهداف	گام شناخت	گام انتخاب
مرحله ابتدایی	تعیین چشم‌انداز (کانون توجه) و اجزای چارچوب مفهومی	شناسایی شرکای بالقوه (مشتمل بر نمایندگان سران سه قوه، مجمع تشخیص مصلحت و رهبری).	شناسایی شرکای بالقوه (مشتمل بر نمایندگان سران سه قوه، مجمع تشخیص مصلحت و رهبری).
مرحله اول	تعیین مدل مفهومی دولت الکترونیکی	فعالان و خبرگان (خبرگان آینده‌نگاری و دولت الکترونیکی یعنی مشرک و به تبع آن در حوزه‌های دولت الکترونیکی، اقتصاد الکترونیکی، وحدت نظر در کلیه حوزه‌های فرآیندی اکترونیکی، بهداشت الکترونیکی، تجارت الکترونیکی، بانک‌داری الکترونیکی)، کشف اجزاء مرتبط با زیر سیستم‌ها و تفسیر مسئله مورد بحث	فعالان و خبرگان (خبرگان آینده‌نگاری و دولت الکترونیکی یعنی مشرک و به تبع آن در حوزه‌های دولت الکترونیکی، اقتصاد الکترونیکی، وحدت نظر در کلیه حوزه‌های فرآیندی اکترونیکی، بهداشت الکترونیکی، تجارت الکترونیکی، بانک‌داری الکترونیکی)، کشف اجزاء مرتبط با زیر سیستم‌ها و تفسیر مسئله مورد بحث

سوالات برای پیمایش و شروع		
پیمایش دلفی		
انتخاب حالات ممکن از شناسایی روند تکامل متغیرهای		
اعدادی پارامتر، نوشتن و دولت الکترونیکی در چارچوب	مرحله میانی	شناسایی پارامترهای
انتخاب سناریوها در بخش‌های مدل در بخش‌های مختلف	کلیدی	
ذینفع کشور، جزئیات فرضیات نتایج		
شناسایی استراتژی‌های ممکن و انتشار نتایج و تعریف	مرحله نهایی	
انتخاب استراتژی و توسعه آن و ترکیب آنها با سناریوها	استراتژی	
تلخیک سند علمیاتی دولت الکترونیکی برای تمام بخش‌ها		

نتیجه‌گیری

دیدگاهی نظاممند و بلندمدت به مسائل و چالش‌های مطرح در هر حوزه پیشنهادی ارائه می‌دهند و دولت‌ها برای توسعه آن‌ها در جهت اهداف دولت الکترونیکی، سرمایه‌گذاری می‌کنند. مروری بر ادبیات می‌تواند برای ایجاد چارچوب تحلیل استفاده شود. تحلیل شکاف، بیانگر وسعت تحقیقات انجام‌شده در این حوزه است. فن آوری اطلاعات برای تبدیل ساختار دولت و بهبود کیفیت خدمات دولتی، دو فرصت عمدۀ برای دولت ایجاد می‌کند که با اهداف اعلام شده دولت در ایران، یعنی «مهرورزی» و «عدالت محوری» به خوبی سازگار است. این دو فرصت عبارتند از: (الف) افزایش کارایی عملیاتی با کاهش هزینه و افزایش بهره‌وری؛ (ب) کیفیت بهتر خدمات عرضه شده توسط نهادهای دولتی.

در این مقاله، ابتدا جایگاه دولت الکترونیکی در مدل توسعه ICT ملی و سپس با معرفی مختصر دولت الکترونیکی و مراحل بلوغ آن، پیشنهادهایی برای استفاده از آینده‌نگاری و وضعیت موجود فعالان آینده‌نگاری در پیشبرد ابتکار عمل دولت الکترونیکی در ایران ذکر شد. پیام اصلی آینده‌نگاری این است که هنگام تصمیم‌گیری، فضاهای آینده را تصور کنند؛ تصمیم‌های خود را در آن فضا بینند. زیرا فضای آینده، فضایی متفاوت با گذشته یا حال است که باید آن را شناخت. مدلی برای انجام فرایند آینده‌نگاری ملی در زمینه دولت الکترونیکی پیشنهاد شد. لازم است ذکر شود که آینده‌نگاری اصلاً با تصمیم‌گیری سیاست‌گذاران منفأاتی

ندارد و جايگزين آن نيست؛ ولی فضایي مناسب و روشن از آينده می‌سازد تا سياست‌گذاران بهتر بتوانند آينده مطلوب خود را از میان آن‌ها انتخاب کنند.

منابع

۱. بی‌نام (۱۳۸۱)، "بی‌ام ارتباطات، معرفی طرح تکفأء طرح توسعه و کاربردی ارتباطات و فناوری اطلاعات"، تهران: انتشارات روابط عمومی وزارت پست و تلگراف و تلفن.
۲. ثقیل، فاطمه و مسعودی ندوشن، عصمت (۱۳۸۴)، "تمهیدات مدیریتی برای توسعه کسب و کار الکترونیکی در راستای تحقق برنامه چهارم ICT"، فصلنامه مدیریت فردا، سال سوم، شماره ۹-۱۰.
۳. جهانگرد، نصرالله (۱۳۸۳)، "تکفا راه آینده مسائل حقوقی"، اولین همایش بررسی ابعاد حقوق فناوری اطلاعات و ارتباطات کشور در پرتو تحولات و توسعه ملی، تهران: وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات.
۴. دیرخانه شورای عالی اطلاع‌رسانی (۱۳۸۱)، "کلیات برنامه توسعه و کاری فناوری ارتباطات و اطلاعات ایران (نکفا)", ویرایش اول، تهران: شورای عالی اطلاع‌رسانی.
۵. مرکز تحقیقات مخابرات ایران (۱۳۸۱)، "سندهای توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات ICT ملی (۱۳۸۱)", مرور چهارم، شهریور.
۶. صدری (۱۳۸۳)، "س.م.ر. نظام فناوری اطلاعات و ارتباطات کشور و مرور برنامه چهارم توسعه"، اولین همایش تبیین محورهای تحقیقاتی و توسعه ICT وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات، سالن شهید قندی.
۷. صدوqi، مراد علی (۱۳۸۲)، "پستی و بلندی‌های دولت الکترونیک، فناوری در خدمت خوب حکومت کردن"، نشریه دنیای اقتصاد، شماره ۳۴.
۸. غفاری گیلاند (۱۳۸۶)، عطاء "ساماندهی نظام تجارتی شهر و طراحی الگوی مناسب (مطالعه موردی: کلانشهر تهران)", پایان نامه دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه تربیت مدرس.

۹. مقدسی، علی رضا و فیضی، کامران (۱۳۸۴)، "دولت الکترونیکی: بازآفرینی در عصر اطلاعات" ، چاپ اول، تهران: انتشارات ترمه.
۱۰. هیوز، آون (۱۳۸۵) ، "مدیریت دولتی نوین" ، ترجمه سید مهدی الوانی و همکاران ، چاپ دوم ، تهران : انتشارات گلشن .
۱۱. هیوز، آون، ۱۳۷۷، "مدیریت دولتی، نگرشی کاربردی، ترجمه سید مهدی الوانی و دیگران" ، چاپ اول، تهران: انتشارات مروارید، چاپ اول.
12. Barkema, K.(2002), "Special Issue In Digital Government: Technologies and Practices", *Decision Support Systems Journal*, 34, 223-227.
13. Kakabadse, L. (2003). "Electronic Government in the Information Society", *International Council for Information Technology in Government Administration, Reports*.
14. Heeks, R. (2002), "Failure and Success of Information System Project in Developing Countries", *Working paper, (11) ISDPM< University of Manchester, Manchester*.
15. Chen, H. (2002), "Special Issue in Digital Government: Technology and Practices", *Decision Support Systems Journal*, 34, 223-227.
16. Ghasemzadeh, F. and H. Safari (2003), "Transition to Electronic Government: A Plan for Iran", *Management Knowledge*, 14(55), 252-278.
17. Holden, S. H., Norris, D. F., and Fletcher, P. D.(2003), "Electronic Government at the Grass Roots: Contemporary Evidence and Future Trends", Proceedings of the 38th Hawaii International Conference of System Sciences, Honolulu, HI.
18. Patrick, Becker, (2002), "Corpotate Foresight in Europe: A first Overview", Working paper, European Commission.
19. Miles, Ian and Keenan, Michael (2002), "Practical Guide to Regional Foresight in the United Kingdom", Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities.
20. Moon. M. J. (2002) "The Evaluation of E-Government Among Municipalities: Rhetoric or Reality", *Public Administration Review Journal*, 62(4), 424-433.

21. Layne, K. and J.W. Lee (2001), "Developing Fully Functional: A four Stage Model", *Government Information Quarterly*, 18(2), 122-136.
22. French, S. (2003), "The Challenges of Exending the MCDA Paradigm to E-Democracy", *Journal of Multi – Criteria Decision Analysis*, 12, 63-64.
23. Devadoss, P. R, Pan, S. L., and Huang, J. C. (2002), "Tructurational Analysis of E-Government Initiatives: a Case Study of SCO", *Dexision support systems*. 34(3), 253-269.